

Πόση

χαμένη ποίηση να βρίσκει τώρα νόημα
στις σκισμένες σελίδες της ψυχής
που τις βρίσκαμε τότε, αφόρητα βαρετές ή λανθασμένες
που δεν ταιριάζανε σε μέτρο οι σίχοι
που πρόχειρα πάνω τους γραφτήκαν

πόσοι χαμένοι έρωτες, προδομένες αγάπες, λαβωμένες φιλίες
πόσοι θρήνοι και πόσα γέλια,

πόσες χαρές, πόσα φιλιά, πόσες αγκαλιές

πεταμένα όλα.

Άνθρωπε, μην πετάς την ποίηση που συναντάς κάθε μέρα.

Μην πετάς τους ανθρώπους που συναντάς κάθε μέρα.

Θεολόγος Παπαδόπουλος

Πηγή: imverias.blogspot.gr